

Ado Juhasoo

14.08.1928 – 18.02.2002

18. veebruaril lahkus meie hulgast Põlvamaa kauaaegne ja teenekas tervishoiujuht dr Ado Juhasoo.

Ado Juhasoo sündis 14. augustil 1928. a Lääne-Virumaal teenistuja perekonnas. Tema noorusaastad möödusid sünnikodus. Õpiahimulisena, arvestamata tookordseid raskeid õppimisvõimalusi, astus ta 1956. aastal Tartu Riikliku Ülikooli arstiteaduskonda. Tema õpingud ei kestnud kaua, sest tookordne poliitiline olukord viis ta pikkadeks aastateks repressioonihvina eemale kodumaast ja õpingutest. Represseerituna oldud aeg 1949.–1954. a ei võtnud temalt tahet saada arstiks. 1962. a lõpetas Ado Juhasoo Tartu ülikooli arstiteaduskonna ravi osakonna. Tookordse kombe kohaselt suunas riik ta kirurgina tööle Põlva Linnahaiglasse, kus A. Juhasoo hakkas samal ajal täitma ka peaarsti kohuseid, saades 10. peaarstiks haigla ajaloos. Siitpeale algas Põlvamaa tervishoiu ehituste aeg, mis kestis kuni uue haiglakompleksi valmimiseni.

1963. a nimetati Põlva Linnahaigla ümber Põlva Rajooni Keskhaiglaks ning Ado Juhasoo asus juhtima kogu Põlvamaa tervishoidu. Peaarsti eestvedamisel juba tema teisel tööaastal telliti Põlva Polikliiniku

ehitusprojekt. Polikliinik valmis 16. veebruaril 1968. a. Sellega seoses muutus arstiabi kättesaadavamaks, tööle tuli palju uusi spetsialiste. Lahendamata olid Põlvamaa inimeste stationsaarse ravi probleemid. Ado Juhasoo eestvedamisel ja maakonna kolhooside rahalisel toetusel alustati 1969. a haigla projekteerimist, mis toleaaegset olukorda arvestades kestis aga aastaid. Aastatel 1977–1981 valmis uus 200 voodikohaga haiglahoone. End säästmata tegeles Ado Juhasoo ühel ajal nii haigla ehituse kui ka maakonna tervishoiu juhtimisega, mis praktiliselt tähendas kahel ametkohal töötamist.

Töö peaarstina kestis 30. juunini 1989. a. Kuni vanaduspensionini jätkas ta töötamist ligikaudu 10 aastat arsti-statistikuna maakonnahaiglas.

Ado Juhasoole anti 1983. a tervishoiuorganisaatori kõrgem kategooria. Samas oli ta ühingu "Teadus" lektor, Võru-Valga-Põlva Arstide Teadusliku Seltsi asutajaliige, Punase Risti Põlvamaa rajoonikomitee aseesimees ja ENSV Tervishoiuorganisaatorite Seltsi liige.

Ado Juhasood on autasustatud arvukate au- ja tänukirjadega. 1966. a autasustati teda rinnamärgiga Tervishoiutöö Eesrindlane, 1981. a Eesti NSV Ülemnõukogu presiidiumi aukirjaga. Alates 1988. a kandis Ado Juhasoo Eesti NSV teenelise arsti aunimetust. Esimese meditsiinitöötajana Põlvamaal autasustati teda 1988. a Eesti Punase Risti IV klassi teenetemärgiga.

A. Juhasoole antud aunimetused ja teenetemärgid on üks osa tema elutööst. Kolleegina kaotasime humorika, suure tööväime, ääretult korrektse ja otsekohese, samas aga abivalmis ja sõbraliku arsti. Arstist abikaasa oli A. Juhasoole toeks ja energia andjaks ning pingete maandajaks nii rasketel tööaastatel kui ka aastaid haigevoodi juures olles. Vanaisaks olemine oli üks suuremaid rõõmusid tema elutöö kõrval.

Ado Juhasoo püsib meie mälestustes kui tore kolleeg, Põlvamaa tervishoiu alustugi ning hea abikaasa, isa ja vanaisa.

Kolleegid

Adda Mardna **25.02.1905 – 27.02.2002**

Lahkus Eesti vanim arst, tuntud sisehaiguste spetsialist.

Adda Mardna (neiupõlvenimega Merjam) sündis Lääne-Virumaal Aaspere vallas. Tartu Ülikooli arstiteaduskonnas õppis ta aastatel 1922–1930. Ülikooliõpingute ajal 1927–1928. a töötas ta operatiivse kirurgia õppetooli vanemassistendi kohusetäitjana. Pärast ülikooli lõpetamist töötas ta 1930.–1940. a Tallinna Kesksahaiglas laboratooriumi juhataja asetäitjana ja voluntäärina sisehaiguste osakonna arstina. Aastail 1940–1945 töötas A. Mardna Tallinna Sisehaiguste Haigla laboratooriumi juhatajana ja siseosakonna ordinaatorina. 1945.–1949. a oli ta Toompea Raviabiteaduste Valitsuse haigla laboratooriumi juhataja ja siseosakonna ordinaator, 1949.–1973. a Tallinna Vabariikliku haigla I siseosakonna juhataja.

Adda Mardna abikaasa Leonhard Mardna oli väga silmapaistev kõrgelt hinnatud sisehaiguste arst. Nõukogude okupatsiooni jõud saatsid ta 1941. a Norilski vangilaagrisse, kus oli kuni 1947. a-ni. 1949. aastal saadeti ta asumisele Krasnojarski kraisse, kust pääses tagasi Eestisse 1954. a.

Dr Adda Mardna pidi kandma kõik raskused ja kasvatama oma kolme poega üksinda. Kõigist sirsugusid väga tublid mehed.

Adda Mardna töötas sisehaiguste arstina 45 aastat ja sellest Tallinna Kesksahaigla sisehaiguste osakonna juhatajana ligi veerand sajandit. Ta oli terve põlvkonna sisehaiguste spetsialistide koolitaja ja hematoloogiateenistuse rajaja Eestis. Paljude aastate vältel oli ta Eesti peahematoloog. A. Mardna oli intelligentne, tark, aus ja otsekohene kolleeg, kelle põhimõte oli, et arst ja õde on haigete jaoks, mitte vastupidi. Nõudlikkus ja täpsus iseloomustasid tema tööstiili.

A. Mardna oli hea suhtleja ja seltskonnainimene. Ta pidas lugu traditsioonidest ja oskas liita kollektiivi. Tema juhitas osakonnas kujunes väga tööine ja kultuurne keskkond. Traditsiooniks olid ühised ettevõtmised, sealhulgas igasuvised Mardnate suvekodu külastamised Väänas. Tal oli palju sõpru väljaspool meditsiiniühendust. Paljud kultuuritegelased, kunstnikud, kirjanikud, muusikud olid nende head tuttavad ja perekonnasõbrad. Paljudele neist olid Adda ja Leonhard Mardna perekonnaarstideks.

Pikk ja väärikas elutee on lõppenud. Elutööd arstidena jätkavad noorim poeg, tuntud tervishoiujuht Peeter Mardna ja pojapoeg Mihkel Mardna.

Dr Adda Mardna sängitati Metsakalmistu mändide alla 5. märtsil 2002.

Mälestus eeskuju väärivast inimesest, arstist, kolleegist ja õpetajast jääb püsima sisehaiguste arstide ja kogu Eesti arstikonna südameis.

Kolleegid